

Postanowienie z dnia 22 marca 2002 r.

III RN 47/01

Sześciomiesięczny termin do wniesienia rewizji nadzwyczajnej od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego liczy się od dnia doręczenia jego odpisu wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi skarżącego, ustanowionemu w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym (art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, Dz.U. Nr 74, poz. 368 ze zm. w związku z art. 10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. Nr 43, poz. 189 ze zm. oraz art. 40 § 2 KPA w związku z art. 59 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym).

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Andrzej Wasilewski (sprawozdawca), Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 marca 2002 r. sprawy ze skargi Zdzisława W. na decyzję Izby Skarbowej w W. z dnia 2 lipca 1999 r. [...] w przedmiocie określenia zobowiązania w podatku dochodowym od osób fizycznych za 1995 r., na skutek rewizji nadzwyczajnej Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego [...] od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego-Ośrodka Zamiejscowego we Wrocławiu z dnia 10 sierpnia 2000 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d r z u c i ć rewizję nadzwyczajną.

U z a s a d n i e n i e

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego pismem z dnia 12 marca 2001 r. wniósł rewizję nadzwyczajną od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego-Ośrodka Za-

miejscowego we Wrocławiu z dnia 10 sierpnia 2000 r. [...] oddalającego skargę Zdzisława W. na decyzję Izby Skarbowej w W. z dnia 2 lipca 1999 r. w przedmiocie określenia zobowiązania w podatku dochodowym od osób fizycznych za 1995 rok, przy czym w uzasadnieniu *petitum* rewizji nadzwyczajnej znalazło się stwierdzenie, że odpis zaskarżonego wyroku wraz z uzasadnieniem „został doręczony skarżącemu w dniu 11 września 2000 r.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 ze zm.) w związku z art. 10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 43, poz. 189 ze zm.), rewizja nadzwyczajna może zostać wniesiona w terminie sześciomiesięcznym od dnia doręczenia prawomocnego orzeczenia. Równocześnie art. 40 § 2 KPA w związku z art. 59 ustawy o NSA stanowi, że jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, to pisma procesowe doręcza się jej pełnomocnikowi.

W rozpoznawanej sprawie zaskarżony rewizją nadzwyczajną odpis wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego-Ośrodka Zamiejscowego we Wrocławiu z dnia 10 sierpnia 2000 r. [...] został doręczony wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi skarżącego Zdzisława W. – adwokatowi Mirosławowi P. w dniu 4 września 2000 r. [...]. Wprawdzie w rewizji nadzwyczajnej podniesiono, że odpis tego wyrok wraz z uzasadnieniem został również doręczony stronie i miało to miejsce w dniu 11 września 2001 r., jednakże - w świetle obowiązujących przepisów prawnych - nie mogło to mieć znaczenia dla sposobu liczenia sześciomiesięcznego terminu do wniesienia rewizji nadzwyczajnej w rozpoznawanej sprawie, skoro strona ustanowiła w postępowaniu przed Naczelnym Sądem Administracyjnym pełnomocnika. Stąd sześciomiesięczny termin do wniesienia rewizji nadzwyczajnej od powyższego wyroku należało liczyć począwszy od dnia 5 września 2000 r. i upływał on w dniu 4 marca 2001 r. Tymczasem, rewizja nadzwyczajna Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego od powyższego wyroku wpłynęła w dniu 12 marca 2001 r., a więc z naruszeniem sześciomiesięcznego terminu do jej wniesienia.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 393⁸ § 1 w związku z art. 393⁵ KPC oraz art. 10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw orzekł jak w sentencji.

=====